

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 07. mart 2017. godine

Slučaj br. 2014-35

M.N

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na zasedanju 07. marta 2017. godine sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G. Guénaël METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
G. John J. RYAN, viši pravni službenik
Gđa Noora AARNIO, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 21. jula 2014. godine. Podneo ju je M.N. preko svog ovlašćenog predstavnika X.Y.

2. Žalilac je zatražio da se njegov identitet ne otkriva. Razmotrivši ovo pitanje, naročito prirodu iznetih navoda, Komisija se slaže da se njihov zahtev ispuni.
3. Dana 09. januara 2017. godine, gđa Elka Ermenkova povukla se sa slučaja zbog sukoba interesa tako da nije prisustvovala u razmatranju slučaja, shodno pravilu 12. (1)(1) pravilnika o radu komisije. Nju je zamenila gđa Anna Bednarek.
4. Dana 08. februara 2017. godine, žalilac je putem pisma zatražio od Komisije da sasluša dvojicu svedoka.

II. ČINJENICE

5. Žalilac je osuđen u takozvanom slučaju „bombaški napad na Bulevaru Bil Klinton“.
6. Dana 07. februara 2011. godine, žalilac je osuđen u Okružnom Sudu u Prištini za teško ubistvo, pokušaj teškog ubistva i nezakonito posedovanje, kontrolu, posedovanje ili korišćenje oružja, u takozvanom slučaju „trostruko ubistvo“.
7. Dana 12. oktobra 2011. godine, Vrhovni sud Kosova je potvrdio presudu.
8. Dana 24. septembra 2012. godine, ponovo, u drugom žalbenom postupku Vrhovni sud Kosova je potvrdio presudu.
9. Dana 31. januara 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane državnog tužioca kao zakasneli.

III. ŽALBE

10. Žalilac tvrdi da zbog korupcije on nije imao pravedno suđenje. Na tom osnovu, on od Komisije traži da razmotri njegov slučaj i ponovo otvori postupak.
11. Pored toga, žalilac tvrdi da je njegova saradnja u istrazi sprovedenoj od strane EULEX-a dovela u opasnost kako njega tako i njegovu porodicu, i da on ne dobija nikakvu zaštitu od strane EULEX-a.
12. Žalilac tvrdi da je jedan tužilac iz EULEX-a sprovodio istražne korake kako bi ponovo otvorio slučaj „trostrukog ubistva“. On tvrdi da su od tada istražitelj koji je bio zadužen za slučaj i tužilac bili obavešteni od strane neimenovane osobe ili entiteta da ne preduzimaju nikakve dalje korake u ovom slučaju.

13. Žalilac tvrdi da je on pomogao EULEX-u da istraži pitanje ali da ga je EULEX ostavio bez ikakve zaštite. On ne ukazuje ni na kakav konkretan incident pretnje ili zastrašivanja, već tvrdi sledeće „...mi ćemo EULEX smatrati odgovornim ukoliko se nama ili našoj porodici nešto desi“. On takođe iznosi opštu zabrinutost o sledećem „[š]ta će se desiti sa našom bezbednošću kada EULEX ode“.

IV. ZAKON

14. Žalilac se ne poziva posebno ni na koja ljudska prava ili odredbe za ljudska prava da su povređena od strane EULEX-a. Na osnovu toga kako žalba zvuči, Komisija će ispitati njegov slučaj shodno člana 6. (pravo na pravično suđenje), član 2. (pravo na život) i član 3. (zabrana mučenja) Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija). Ove odredbe, u meri u kojoj su relevantne, glase kao što sledi:

Član 6. Pravo na pravično suđenje

1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kad to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.
2. Svako ko je optužen za krivično delo smatraće se nevinim sve dok se ne dokaže njegova krivica na osnovu zakona.
3. Svako ko je optužen za krivično delo ima sledeća minimalna prava:
 - (a) da u najkraćem roku, detaljno i na jeziku koji razume, bude obavešten o prirodi i razlozima za optužbu protiv njega;
 - (b) da ima dovoljno vremena i mogućnosti za pripremanje odbrane;
 - (c) da se brani lično ili putem branioca koga sam izabere ili , ako nema dovoljno sredstava da plati za pravnu pomoć, da ovu pomoć dobije besplatno kada interesi pravde to zahtevaju.
 - (d) da ispituje svedoke protiv sebe i da postigne da se oni ispituju i da se obezbedi prisustvo i saslušanje svedoka u njegovu korist pod istim uslovima koji važe za one koji svedoče protiv njega;
 - (e) da dobije besplatnu pomoć prevodioca ako ne razume ili ne govori jezik koji se upotrebljava na sudu

Član 2. Pravo na život

1. Pravo na život svakog pojedinca biće zaštićeno zakonom. Niko ne sme biti lišen života namerno osim tokom izvršenja sudske kazne nakon osude za krivično delo za koje je ova kazna propisana zakonom.

Član 3. Zabrana mučenja

Niko ne sme biti podvrgnut mučenju, ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

Iste odredbe se mogu naći u drugim instrumentima za ljudska prava koji su relevantni za rad Komisije (vidi, npr., članovi 7., 6. i 14. Međunarodnog pakta o civilnim i političkim pravima).

15. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
16. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. zajedno sa pravilom 25., Pravidnika o radu Komisije.
17. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravidnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine. U skladu sa svojim aktom osnivanja, na koji se ista poziva u paragrafu 15. gore, pravilo 25. dalje glasi da komisija nije nadležna da razmatra sudske postupke koji se vode pred kosovskim sudovima.
18. Što se tiče zahteva (vidi gore paragraf 10.) da Komisija treba da razmotri predmet i ponovo otpočne postupak, Komisija konstatuje da žalilac osporava odluke donete od strane kosovskih sudova i čini se da spori podudarnost tih odluka sa relevantnim standardima za ljudska prava, naročito sa proceduralnim garancijama prava na pravično suđenje garantovano članom 6. Konvencije.
19. Komisija je u nekoliko navrata našla da prema pravilu 25. stav 1. svog pravilnika rada i na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, u principu nema nadležnost niti u pogledu

administrativnih a ni sudskih aspekata rada kosovskih sudova. Činjenica da sudije EULEX-a sede na klupi bilo kog suda ne odstupaju od činjenice da taj sud čini deo kosovskog pravosuđa (vidi, između ostalog, *Rifat Kadribašić protiv EULEX-a*, br. 2014-09, od 10. novembra 2014. godine, § 11, *Shaban Kadriu protiv EULEX-a*, br. 2013-27, od 27. maja 2014. godine, § 17).

20. Žalilac nije objasnio kako razmatranje i ponovno otvaranje postupka spada unutar sfere nadležnosti komisije kao što je i formulisano u pravilu 25. Pravidnika o radu i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu. Komisija je konstatovala u nekoliko prilika da je odgovorna da ispita postupke i odluke javnog tužioca onda kada navodi o kršenju ljudskih prava, karakteristični za tužioca, nisu u potpunosti rešeni od strane nadležnih pravosudnih organa (vidi, npr., *E protiv EULEX-a*, 2012-17, od 30. avgusta 2013. god., par. 22 *i sl.*). Konkretno u ovom slučaju, žalilac nije uspeo da zadovolji komisiju sa time da nadležni kosovski sudovi nisu u potpunosti i prikladno rešili bilo koji argument vezano za ljudska prava koji je on izneo pred njih.
21. Iz toga sledi da pitanja izneta od strane žalioaca ne spadaju unutar sfere izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu. Shodno tome, spadaju i van nadležnosti komisije, kao što je i formulisano u pravilu 25. Pravidnika o radu i OPLAN-u.
22. Povodom tvrdnje (vidi gore paragraf 11-13) da ga je EULEX ostavio bez ikakve zaštite uprkos postojećem riziku kako po njega tako i po njegovu porodicu, Komisija konstatuje sledeće. Kao prvo, žalilac nije predočio da su bilo kakve konkretne pretnje upućene njemu ili njegovoj porodici a takođe nije predočio da bi bilo koji takav rizik, ukoliko postoji, nastao zbog njegove navodne pomoći EULEX-u (vidi, npr., *W.D. protiv EULEX-a*, 2015-13, od 01. marta 2016. god., § 21 i 22). Kao drugo, nije prikazano da je on tražio od EULEX-a bilo kakvu vrstu zaštite ili, ukoliko i jeste, da je EULEX postupio nerazumno u odgovoru na jedan takav zahtev. U tim okolnostima, uzevši u obzir informacije iznete pred Komisiju, da se za deo žalbe može reći da je očigledno neosnovan.
23. Što se tiče žaliočevog zahteva (paragraf 4. gore) upućenog Komisiji da sasluša dva svedoka, Komisija povodom toga ne mora da odluči da li ima to ovlašćenje shodno pravilu 33. Pravidnika o radu iste. U konkretnim okolnostima ovog slučaja, komisija zaista ne smatra da im treba još novih dokaza kako bi odlučili o prihvatljivosti ovog slučaja.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, smatra da nema nadležnost da ispita deo žalbe pošto ista spada van njene nadležnosti unutar značenja pravila 29. (d) pravilnika o radu Komisije, a što se tiče preostalog dela žalbe, izjavljuje da je loše osnovan shodno pravilu 29. (e) pravilnika o radu iste, i prema tome

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije ,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član